

Σύμβασις ΕΛΛΑΔΟΣ – ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (Η.Π.Α.)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 2548/1953⁽¹⁾ (Φ.Ε.Κ. 231/27.8.1953/ τ.Α').

Περί κυρώσεως φορολογικής συμβάσεως μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος μετά του συμπληρωματικού αυτής πρωτοκόλλου.

Άρθρον μόνον

1. Κυρούται και έχει πλήρη και νόμιμον ισχύν η ως κάτωθι και εν Αθήναις υπογραφείσα τη 20η Φεβρουαρίου 1950 Σύμβασις μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής «περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος» μετά του ως κάτωθι και εν Αθήναις υπογραφέντος την 20^{ην} Απριλίου 1953 συμπληρωματικού πρωτοκόλλου εν σχέσει προς την σύμβασιν ταύτην. **(2)**

2. Η ισχύς της μεν συμβάσεως άρχεται από 1 Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίον θέλει λάβει χώραν η ανταλλαγή των εγγράφων κυρώσεως, του δε συμπληρωματικού πρωτοκόλλου από της ημέρας καθ' ην η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ήθελε λάβει επισήμως γνώσιν της παρ' ημών επικυρώσεως τούτου.

3. Ο Αν. Νόμος υπ' αριθ. 1413/1950 «περί κυρώσεως φορολογικών συμβάσεων μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής» καταργείται δια του παρόντος.

Εν Αθήναις τη 16 Αυγούστου 1953

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί διπλής φορολογίας και φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος.

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος και η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, επιθυμούσαι να συνάψουν σύμβασιν αποσκοπούσαν την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την αποτροπήν της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος, διώρισαν προς τον σκοπόν τούτον ως πληρεξουσίους των:

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος: την Α.Ε. τον κ. Παναγιώτην Πιπινέλην, επί των Εξωτερικών Υπουργόν και

Η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής: την Α.Ε. τον κ. Henry F. Grady, Πρεσβευτήν των Ηνωμένων Πολιτειών εν Ελλάδι, οι οποίοι επιδείξαντες τα σχετικά πληρεξουσιά των ευρεθέντα εν απολύτω τάξει, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρον Ι

1) Οι φόροι οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως είναι:

α) Δια τας Ηνωμένας Πολιτείας, ο ομοσπονδιακός φόρος επί του εισοδήματος, περιλαμβανομένων των προσθέτων φόρων (εφεξής αναφερομένων εν τη παρούση συμβάσει ως «φόρος των Ηνωμένων Πολιτειών»).

β) Δια το Βασίλειον της Ελλάδος, ο φόρος επί του εισοδήματος περιλαμβανομένου του αναλυτικού φόρου και του συνθετικού τοιούτου, ως και του φόρου επιτηδεύματος (εφεξής αναφερομένων εν τη παρούση συμβάσει ως «Ελληνικού φόρου»).

2) Η παρούσα Σύμβασις θα έχη επίσης εφαρμογήν επί οιασδήποτε άλλων φόρων χαρακτήρος ουσιαστικώς παρομοίου προς τους ανωτέρω επιβαλλομένων υπό εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών μετά την ημερομηνίαν της υπογραφής της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον ΙΙ

1) Εν τη παρούση Συμβάσει, εκτός αν άλλως απαιτή η έννοια του κειμένου:

α) Ο όρος «Ηνωμένοι Πολιτείας» υποδηλοί τας Ηνωμένας Πολιτείας της Αμερικής, όταν δε χρησιμοποιείται υπό την γεωγραφικήν του έννοιαν υποδηλοί τας Πολιτείας, τα εδάφη της Αλάσκας και Χαβάϊ και το διαμέρισμα της Κολομβίας.

β) Ο όρος «Ελλάς» υποδηλοί τα εδάφη του Βασιλείου της Ελλάδος.

γ) Ο όρος «Εταιρεία Ηνωμένων Πολιτειών» υποδηλοί ανώνυμον εταιρείαν, συνεταιρισμόν (Association) ή ετέραν παρομοίας μορφής εταιρείαν συσταθείσαν ή οργανωθείσαν εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις ή συμφώνως προς τους νόμους αυτών.

δ) Ο όρος «Ελληνική Εταιρεία» υποδηλοί νομικόν πρόσωπον συσταθέν κατά τους Ελληνικούς νόμους.

ε) Οι όροι «Εταιρεία ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «Εταιρεία του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» υποδηλούν εταιρείαν των Ηνωμένων Πολιτειών ή Ελληνικήν εταιρείαν ως απαιτεί η έννοια του κειμένου.

ς) Ο όρος «Επιχειρήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών» υποδηλοί βιομηχανικήν ή εμπορικήν επιχείρησιν διεξαγομένην εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις υπό πολίτου ή κατοίκου των Ηνωμένων Πολιτειών ή υπό εταιρείας των Ηνωμένων Πολιτειών.

η) Ο όρος «Ελληνική Επιχείρησις» υποδηλοί βιομηχανικήν ή εμπορικήν επιχείρησιν διεξαγομένην εν Ελλάδι υπό υπηκόου ή κατοίκου της Ελλάδος ή υπό ελληνικής εταιρείας.

θ) Οι όροι «Επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών» και «Επιχειρήσις του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» υποδηλούν Επιχείρησιν των Ηνωμένων Πολιτειών ή Ελληνικήν Επιχείρησιν ως απαιτεί η έννοια του κειμένου.

ι) Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» εφ' όσον χρησιμοποιείται δι' επιχείρησιν ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υποδηλοί υποκατάστημα, εργοστάσιον ή άλλον ωρισμένον τόπον εργασιών ουχί όμως αντιπροσωπείαν, εκτός εάν ο περί ου αντιπρόσωπος έχη γενικήν εξουσιοδότησιν και συνήθως ενεργή δυνάμει ταύτης, όπως διαπραγματεύηται και συνάπτη συμβάσεις δια λογαριασμόν της τοιαύτης επιχειρήσεως ή διατηρή απόθεμα εμπορευμάτων εκ του οποίου εκτελεί κανονικώς παραγγελίας δια λογαριασμόν της τοιαύτης επιχειρήσεως. Επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα θεωρήται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει εκ μόνου του λόγου ότι διεξάγει εμπορικάς δΟΣΟΛΗΨΙΑΣ εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος μέσω καλή τη πίστει (Bona Fide) παραγγελιοδόχου, μεσίτου ή θεματοφύλακος, πάντων τούτων ενεργούντων εν τη συνήθει διεξαγωγή της εργασίας υπό την τοιαύτην ιδιότητα αυτών. Το γεγονός ότι επιχειρήσις τις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηροί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ωρισμένον τόπον εργασιών αποκλειστικώς δια την αγοράν αγαθών ή εμπορευμάτων δεν θα καθιστά τον εν λόγω ωρισμένον τόπον εργασιών αυτόν καθ' εαυτόν μόνιμον εγκατάστασιν της τοιαύτης επιχειρήσεως.

Όταν Εταιρεία τις του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έχη συγγενή εταιρείαν, ήτις είναι εταιρεία του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ή η εταιρεία αυτή διεξάγη εμπόριον ή εργασίας εν των ετέρω Κράτει, η τοιαύτη συγγενής εταιρεία δεν θα θεωρήται εκ μόνου του γεγονότος τούτου ως αποτελούσα μόνιμον εγκατάστασιν της μητρός εταιρείας.

κ) Ο όρος «Αρμοδία αρχή» ή «Αρμόδιαι αρχαί» υποδηλοί εις την περίπτωσιν των Ηνωμένων Πολιτειών, τον Επίτροπον Εσωτερικών Εσόδων ή τον δεόντως εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του. Εις την περίπτωσιν της Ελλάδος τον Γενικόν Διευθυντήν Αμέσων Φόρων ή τον δεόντως εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν τους.

2) Κατά την εφαρμογήν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως παρ' εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών, οιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν καθορίζεται εν τη παρούση Συμβάσει θα έχη, εκτός αν η έννοια του κειμένου άλλως απαιτή, την έννοιαν η οποία δίδεται εις τον όρον τούτον υπό των νόμων του Συμβαλλομένου Κράτους των αφορώντων τους φόρους οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον ΙΙΙ

1) Επιχειρήσεις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υποβάληται εις φορολογίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια τα εμπορικά ή βιομηχανικά αυτής κέρδη, εκτός εάν ασκή εμπόριον ή διεξάγη εργασίας δια μονίμου εν τω εδάφει του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις εργάζεται κατά τον εκτεθέντα τρόπον, το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να επιβάλη φόρον μόνον επί του παρά της επιχειρήσεως κτωμένου κέρδους του προκύπτοντος εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει.

2) Εις ας περιπτώσεις επιχειρήσις τις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ασκεί εμπόριον ή διεξάγει εργασίας εν των ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θα θεωρούνται ως κέρδη της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως εκείνα εκ των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών ταύτης, άτινα ενδεχομένως αύτη θα απεκόμιζεν εάν ήτο ανεξάρτητος επιχείρησις διεξάγουσα τας ιδίας ή παρομοίας εργασίας υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και άνευ ουδεμιάς εξαρτήσεως εκ της κυρίας επιχειρήσεως, της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν. Τα ούτω υπολογιζόμενα κέρδη, υποκειμένα εις τους νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, θα θεωρώνται ως προκύπτοντα εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω τούτω Συμβαλλομένω Κράτει.

3) Κατά τον καθορισμόν των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών των προερχομένων εκ πηγών ευρισκομένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν θα θεωρήται ότι προκύπτει κέρδος εκ της απλής και μόνης αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων συντελουμένης εν τω εδάφει του δευτέρου Συμβαλλομένου Κράτους υπό της τοιαύτης επιχειρήσεως.

4) Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύνανται δια συμφωνίας να θεσπίσουν κανόνας δια την κατανομήν βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών.

Άρθρον ΙV

Εις ας περιπτώσεις επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών λόγω συμμετοχής της εις την διοίκησιν, διαχείρισιν ή τα κεφάλαια επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους θέτει ή επιβάλλει εις την επιχείρησιν ταύτην εν ταις εμπορικαίς ή οικονομικαίς των σχέσεσιν όρους διαφόρους εκείνων, οίτινες θα συνεφωνούντο μετ' ανεξαρτήτου τινός επιχειρήσεως, οιαδήποτε κέρδη άτινα ήθελον προκύψει υπέρ της μιας επιχειρήσεως, εάν δεν ετίθεντο οι όροι ούτοι, θα δύνανται να συμπεριληφθούν εις τα φορολογητέα κέρδη της επιχειρήσεως ταύτης.

Άρθρον V

1) Εισοδήματα κτώμενα υπό επιχειρήσεώς τινος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων ή αεροσκαφών νηολογημένων εν τω εν λόγω Κράτει ή εφωδιασμένων με τα

σχετικά έγγραφα υπό του Κράτους τούτου, θα απαλλάσσονται της φορολογίας υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους. Εισοδήματα κτώμενα υπό τοιαύτης επιχειρήσεως εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων ή αεροσκαφών μη ούτω νηολογημένων ή μη εφωδιασμένων με τα σχετικά έγγραφα υπό του εν λόγω Κράτους, θα υπόκεινται εις τας διατάξεις του άρθρου ΙΙΙ.

2) Η παρούσα Σύμβασις θεωρείται ως αναστέλλουσα κατά την διάρκειαν της ισχύος της τας διατάξεις της συμφωνίας της συντελεσθείσης δια της ανταλλαγής των από 29.2.1928, 26.4.1928, 2.4.1929 και 10.6.1929 διακοινώσεων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ελλάδος των προβλεπουσών την απαλλαγήν από της διπλής φορολογίας των κερδών της εμπορικής ναυτιλίας.

Άρθρον VI

1) Τόκοι (εκ Κρατικών ομολόγων, χρεωγράφων, γραμματίων, ομολογιών ή εξ οιασδήποτε άλλης μορφής χρέους, προερχόμενοι εκ πηγών εντός των Ηνωμένων Πολιτειών και κτώμενοι υπό προσώπου διαμένοντος εν Ελλάδι ή ελληνικής εταιρείας μη ασχολουμένων με εμπόριον ή επιχειρήσεις εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις δια μονίμου εν αυταίς εγκαταστάσεως, θα απαλλάσσονται του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Η τοιαύτη όμως απαλλαγή δεν δύναται να χωρήση ως προς τους τόκους τους καταβαλλομένους υπό εταιρείας των Ηνωμένων Πολιτειών εις ελληνικήν τοιαύτην, ελέγχουσαν αμέσως ή εμμέσως άνω των 50% του συνόλου των ψήφων της καταβαλλούσης τους τόκους εταιρείας.

2) Τόκοι (εκ κρατικών ομολόγων, χρεωγράφων, γραμματίων, ομολογιών ή εξ οιασδήποτε άλλης μορφής χρέους) προερχόμενοι εξ ελληνικών πηγών και κτώμενοι υπό προσώπου διαμένοντος εν Αμερική ή υπό αμερικανικής εταιρείας μη ασχολουμένης με εμπόριον ή επιχειρήσεις εν Ελλάδι δια μονίμου εν αυτή εγκαταστάσεως, θα απαλλάσσονται του Ελληνικού φόρου, αλλά μόνον καθ' ο ποσόν το επιτόκιον δεν είναι ανώτερον του 9% ετησίως. Η τοιαύτη όμως απαλλαγή δεν δύναται να χωρήση ως προς τους τόκους τους καταβαλλομένους υπό ελληνικής εταιρείας εις εταιρείαν των Ηνωμένων Πολιτειών ελέγχουσαν, αμέσως ή εμμέσως, άνω των 50% του συνόλου των ψήφων της καταβαλλούσης τους τόκους εταιρείας.

Άρθρον VII

Δικαιώματα καταβαλλόμενα δια την χρησιμοποίησιν πνευματικής ιδιοκτησίας, ευρεσιτεχνιών, σχεδίων μυστικών βιομηχανικών μεθόδων και τύπων, εμπορικών και βιομηχανικών σημάτων ή άλλης αναλόγου ιδιοκτησίας, ως επίσης δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένων των ενοικίων) (εξαιρείσει των εκ κινηματογραφικών ταινιών τοιούτων) δια την χρησιμοποίησιν βιομηχανικού, εμπορικού και επιστημονικού εξοπλισμού, προερχόμενα εκ πηγών ευρισκομένων εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμενα υπό κατοίκου ή εταιρείας του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους μη ασχολουμένων με εμπόριον ή εργασίας εν τω πρώτω Κράτει δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θα απαλλάσσονται του φόρου του επιβαλλομένου υπό του πρώτου τούτου Κράτους.

Άρθρον VIII

Κάτοικος ή εταιρεία ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτώμενοι εκ πηγών κειμένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δικαιώματα εκ της λειτουργίας μεταλλείων, λατομείων ή άλλων φυσικών πόρων, ή ενοίκια εξ ακινήτων, δύναται να εκλέξη δι' οιονδήποτε έτος καθ' ο ταύτα υπόκεινται εις φορολογίαν όπως υποβληθή εις τον φόρον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους βάσει του καθαρού εισοδήματος, ως τούτο καθορίζεται, συμφώνως προς τους Νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου

Κράτους, ως αν ο τοιούτος κάτοικος ή εταιρεία διεξήγον εμπόριον ή εργασίας εντός του τοιούτου ετέρου Κράτους δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως κατά το έτος καθ' ο ταύτα φορολογούνται.

Άρθρον ΙΧ

Μερίσματα και τόκοι πληρωνόμενοι υπό ελληνικής εταιρείας, θα απαλλάσσονται του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών, εκτός αν ο δικαιούχος είναι πολίτης, κάτοικος ή εταιρεία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Άρθρον Χ

1) Ο κατοικών εν Ελλάδι θα απαλλάσσεται του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών επί αποζημιώσεως (αμοιβής) δι εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας (περιλαμβανομένης της εξασκήσεως ελευθερίων και καλλιτεχνικών επαγγελμάτων) εάν ευρίσκηται προσωρινώς εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις δια χρονικόν διάστημα ή διαστήματα μη υπερβαίνοντα συνολικώς τας 183 ημέρας κατά το φορολογητέον έτος και εφ' όσον συντρέχει εις των ακολούθων όρων:

α) Η αποζημιώσις του λαμβάνεται δι' εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας παρασχεθείσας υπ' αυτού ως υπαλλήλου, ή δυνάμει συμβολαίου με κάτοικον ή εταιρείαν ή άλλην οργάνωσιν εν Ελλάδι ή

β) η ληφθείσα υπ' αυτού αποζημιώσις δι' εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας δεν υπερβαίνει τας 10.000 δολλάρια.

2) Αι διατάξεις της παραγράφου (1) του παρόντος άρθρου, θα εφαρμόζονται με τας αναγκαίας αλλαγάς (MUTATIS MUTANDIS) επί κατοίκων των Ηνωμένων Πολιτειών εν σχέσει με αποζημιώσιν δια την τοιαύτην εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας παρασχεθείσας εν Ελλάδι.

3) Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θα έχωσιν εφαρμογήν επί του εν τω άρθρω ΧΙ αναφερομένου εισοδήματος.

Άρθρον ΧΙ

1) Ημερομίσθια, μισθοί και παρεμφερείς αποζημιώσεις ως και συντάξεις καταβαλλόμεναι υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή υπό των υποδιαιρέσεων των εις άτομόν τι δι' υπηρεσίας παρασχεθείσας εις το Κράτος τούτο ή τας υποδιαιρέσεις του, θα απαλλάσσονται από της φορολογίας υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

2) Ιδιωτικάί συντάξεις και ισόβιοι παροχαί προερχόμεναι εκ του εδάφους ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμεναι παρά προσώπου διαμένοντος εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, θ' απαλλάσσονται από της φορολογίας υπό του πρώτου **(3)** Συμβαλλομένου Κράτους.

3) Ο όρος «συντάξεις», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω υποδηλοί περιοδικάς πληρωμάς γενομένας δια παρασχεθείσας υπηρεσίας ή υπό μορφήν αποζημιώσεως δια σωματικής βλάβας.

4) Ο όρος «ισόβιοι παροχαί», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω υποδηλοί ωρισμένον ποσόν πληρωτέον περιοδικώς καθ' ωρισμένα χρονικά διαστήματα εφ' όρου ζωής ή δι' ωρισμένον αριθμόν ετών, συνεπεία αναληφθείσης υποχρεώσεως περί πραγματοποιήσεως των καταβολών τούτων έναντι επαρκούς και πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος δεκτικού αποτιμήσεως εις χρήμα.

Άρθρον ΧΙΙ

Καθηγητής ή διδάσκαλος κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διαμένων προσωρινώς εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει προς τον σκοπόν όπως διδάξη επί χρονικόν διάστημα τριών κατ' ανώτατον όριον ετών εις Πανεπιστήμιον, Κολλέγιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα λειτουργούν εις

έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος θέλει απαλλάσσηται της φορολογίας υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δια το εισπραττόμενον παρ' αυτού ποσόν αποζημιώσεως εις αντάλλαγμα της διδασκαλίας του κατά το εν λόγω χρονικόν διάστημα.

Άρθρον XIII

Σπουδασταί ή μαθητευόμενοι εις τέχνην ή επάγγελμα, κάτοικοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διαμένοντες προσωρινώς εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος αποκλειστικώς χάριν σπουδών ή προς απόκτησιν επαγγελματικής πείρας δεν θα υπόκεινται εις φορολογίαν υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δια τα παρ' αυτών λαμβανόμενα χρηματικά εμβάσματα εκ πηγών εκτός του τοιούτου Κράτους προς συντήρησίν των ή δια τας σπουδάς αυτών.

Άρθρον XIV

1) Παρά πάσα τυχόν αντίθετον διάταξιν της παρούσης συμβάσεως έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών εν τω καθορισμώ των φόρων, εις ους νοούνται περιλαμβανόμενοι πάντες οι συμπληρωματικοί και πρόσθετοι φόροι, των πολιτών, υπηκόων, κατοίκων ή εταιρειών αυτών, δύναται να περιλάβη εις το φορολογητέον ποσόν εισοδήματος απάσας τας κατηγορίας προσόδου τας φορολογουμένας επί τη βάσει της σχετικής νομοθεσίας αυτού, ως εάν η παρούσα σύμβασις δεν είχε τεθή εν ισχύϊ.

2) Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου (Section) 131 του Κώδικος Εσωτερικών Εσόδων των Ηνωμένων Πολιτειών, ο ελληνικός φόρος θα εκπίπτεται εκ του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών.

3) Η Ελλάς θα εκπίπτη εκ του ελληνικού φόρου το ποσόν του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών, του επιβληθέντος επί εισοδημάτων εκ πηγών εντός των Ηνωμένων Πολιτειών κατά ποσόν όμως μη υπερβαίνον το ποσόν του ελληνικού φόρου του επιβαλλομένου επί του εισοδήματος τούτου.

Άρθρον XV

1) Αι αρχαί έκαστου Συμβαλλομένου Κράτους, δύναται, κατά τα ισχύοντα εις το εν λόγω Κράτος, να θεσπίζουν τους αναγκαίους κανονισμούς δια την εφαρμογήν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

2) Όσον αφορά τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως τας αφορώσας την ανταλλαγήν πληροφοριών και παροχήν αμοιβαίας βοήθειας δια την είσπραξιν των φόρων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη δύναται, κατά τας συνηθείας έκαστου τούτων, να θεσπίσουν κανόνας αφορώντας εις ζητήματα διαδικασίας, τους τύπους των αιτήσεων και των επ' αυτών απαντήσεων, την μετατροπήν νομισμάτων, την διάθεσιν εισπραχθέντων ποσών φόρων, τα κατώτατα όρια φόρων άτινα θα τυγχάνουν εισπρακτέα ως και παν συναφές ζήτημα.

Άρθρον XVI

1) Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν δύναται να ερμηνευθώσιν ως περιορίζουσαι καθ' οιονδήποτε τρόπον οιανδήποτε απαλλαγήν, μείωσιν, έκπτωσιν ή άλλην παραχώρησιν επιτρεπομένην υπό των νόμων ενός των Συμβαλλομένων Κρατών κατά τον καθορισμόν των φόρων των επιβαλλομένων υπό του Κράτους τούτου.

2) Εις ας περιπτώσεις ήθελε προκύψει δυσχέρεια ή αμφιβολία ως προς την ερμηνείαν ή την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως, αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα αναλάβουν να διακανονίσουν το ζήτημα δια κοινής συμφωνίας.

3) Οι πολίται ή υπήκοοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υπόκεινται, καθ' ον χρόνον διαμένουν εν τη ετέρα Συμβαλλομένη Χώρα εις άλλους ή βαρυτέρους φόρους από τους επιβαλλομένους εις τους πολίτας ή υπηκόους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους τους κατοικούντας εν τω εδάφει του. Ο όρος «πολίτης» ή «υπήκοος», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω περιλαμβάνει πάντα τα νομικά πρόσωπα, εταιρείας προσώπων και συνεταιρισμούς (Associations) συνεστημένους ή λειτουργούντας κατά τους ισχύοντας νόμους των αντιστοίχων Συμβαλλομένων Κρατών. Εν τω παρόντι άρθρω δια του όρου «φόρος» νοούνται αι πάσης φύσεως και είδους φόροι είτε ούτοι τυγχάνουν εθνικοί, ομοσπονδιακοί, πολιτειακοί, επαρχιακοί ή δημοτικοί.

Άρθρον XVII

Εις ας περιπτώσεις η ενέργεια των φορολογικών αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών έσχε ή θα έχη ως συνέπειαν την διπλήν φορολογίαν, κατά παράβασιν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως, ο φορολογούμενος δικαιούται να προβάλη απαιτήσιν εις το Κράτος ούτινος τυγχάνει πολίτης ή υπήκοος, εάν δε δεν είναι πολίτης ή υπήκοος ενός εκ των δύο Κρατών, εις το Κράτος ένθα διαμένει ή, εάν ο φορολογούμενος είναι εταιρεία, εις το Κράτος ένθα ιδρύθη ή οργανώθη. Εάν η απαιτήσις γίνη αποδεκτή, η αρμοδία αρχή τοιούτου Κράτους οφείλει να συνεννοηθή μετά της αρμοδίας αρχής του άλλου Κράτους προς τον σκοπόν της δικαίας αποφυγής της διπλής φορολογίας.

Άρθρον XVIII

Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν πληροφορίας (ας αύται διαθέτουσι), αι οποίαι είναι αναγκαίαι δια την εκτέλεσιν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως ή δια την πρόληψιν δόλου ή προς εφαρμογήν νομοθετημάτων διατάξεων εναντίον καταστρατηγήσεων εν σχέσει προς τους φόρους οίτινες αποτελούν αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως. Οιαδήποτε ούτω ανταλλασσομένη πληροφορία θέλει θεωρηθή απόρρητος και δεν θέλει αποκαλυφθή εις οιονδήποτε πρόσωπον, πλην των ενδιαφερομένων δια την βεβαίωσιν και είσπραξιν των φόρων των αποτελούντων αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως. Ουδεμία ανταλλαγή πληροφοριών θέλει λάβη χώραν δυναμένη να αποκαλύψη τεχνικόν απόρρητον ή μέθοδον σχετικήν με το εμπόριον, βιομηχανίαν, εργασίαν ή επάγγελμα.

Άρθρο XIX⁽⁴⁾

1) Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παράσχουν αμοιβαίως βοήθειαν και υποστήριξιν εν τη είσπράξει των φόρων, των αποτελούντων αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως μετά των τόκων, εξόδων, και των επί τούτων προσαυξήσεων και προστίμων, μη ποινικού χαρακτήρος.

2) Εις περίπτωσιν αιτήσεως δια την είσπραξιν φόρων, φορολογικαί αξιώσεις εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών, ων εγένετο οριστικός καθορισμός, δύνανται να γίνουν αποδεκταί προς επιβολήν υπό του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών και να είσπραχθώσιν εν τω Κράτει τούτω ως αν οι τοιούτοι φόροι ήσαν φόροι τελικώς επιβληθέντες οφειλόμενοι και καταβλητέοι εις το Κράτος τούτο. Δεν δύναται να αξιωθή από το Κράτος εις ο απευθύνεται η τοιαύτη αίτησις όπως επιβάλη εκτελεστικά μέτρα μη προβλεπόμενα υπό του νόμου του αιτούντος Κράτους.

3) Πάσα αίτησις δέον να συνοδεύηται υπό εγγράφων αποδεικνυόντων τον οριστικόν καθορισμόν των φόρων συμφώνως προς τους νόμους του αιτούντος Κράτους.

4) Η προβλεπομένη εν τω άρθρω τούτω βοήθεια δεν θα παρέχεται δια τους πολίτας, υπηκόους ή εταιρείας ή άλλα νομικά πρόσωπα του Κράτους, προς ο απευθύνεται η αίτησις, ει μή μόνον εφ' όσον τούτο απαιτείται όπως εξασφαλισθή ότι πρόσωπα μη δικαιούμενα των τοιούτων ευεργετημάτων δεν θα

τύχουν της απαλλαγής ή του μειωμένου φορολογικού συντελεστού του προβλεπομένου υπό της Συμβάσεως δια τους εν λόγω πολίτας, υπηκόους, εταιρείας ή άλλα νομικά πρόσωπα.

Άρθρον XX

1) Εν ουδεμιά περιπτώσει αι διατάξεις των άρθρων XVIII και XIX δύνανται να ερμηνευθούν ως επιβάλλουσαι επί εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών την υποχρέωσιν:

α) προς εφαρμογήν διοικητικών μέτρων μη συμφώνων προς τους κανονισμούς και τας συνηθείας του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή,

β) προς παροχήν πληροφοριών ων η λήψις είναι ανέφικτος κατά τας διατάξεις της ίδιας αυτού νομοθεσίας ή της τοιαύτης του υποβάλλοντος την αίτησιν Κράτους.

2) Το Κράτος εις ο απευθύνεται η αίτησις δια την παροχήν πληροφοριών ή βοήθειας, θέλει συμμορφωθή όσον το δυνατόν ταχύτερον προς την απευθυνομένην προς τούτο παράκλησιν. Εν τούτοις, το Κράτος τούτο δύναται να αρνηθή να συμμορφωθή προς την παράκλησιν δια λόγους δημοσίας πολιτικής ή αν η συμμόρφωσις θα συνεπήγετο αποκάλυψιν τεχνικού μυστικού ή μεθόδου σχετικής με το εμπόριον, βιομηχανίαν, εργασίαν ή επάγγελμα. Εν τη περιπτώσει ταύτη, θα πληροφορήση περι τούτου όσον το δυνατόν ταχύτερον, το υποβάλλον την αίτησιν Κράτος.

Άρθρον XXI

1) Η παρούσα Σύμβασις κυρωθήσεται και τα έγγραφα κυρώσεως θέλουσιν ανταλλαγή εν Αθήναις όσον το δυνατόν ταχύτερον.

2) Η παρούσα Σύμβασις θα ισχύση από της πρώτης Ιανουαρίου του έτους, κατά το οποίον θέλει λάβει χώραν η ανταλλαγή των εγγράφων κυρώσεως, θα εξακολουθήση δε ισχύουσα δια χρονικήν περίοδον 5 ετών αρχομένην από της ημερομηνίας ταύτης και επ' αόριστον μετά την λήξιν της περιόδου ταύτης, αλλά θα δύναται να τερματισθή παρ' εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών μετά το τέλος της πενταετούς περιόδου ή καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά ταύτην υπό τον όρον όπως δοθή σχετική περί τούτου προειδοποίησις προ εξ τουλάχιστον μηνών του τερματισμού ισχύοντος από της πρώτης Ιανουαρίου του επομένου της εκπνοής της εξαμήνου περιόδου.

Εγένετο εν Αθήναις εις διπλούν εις την Ελληνικήν και Αγγλικήν, αμφοτέρων των κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών σήμεραν την 20ήν ημέραν του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 1950.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Εν σχέσει προς την σύμβασιν μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί αποφυγής διπλής φορολογίας και παρεμποδίσσεως της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος, υπογραφείσαν εν Αθήναις τη 20 Φεβρουαρίου 1950, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι η Α.Ε. ο κ. Στέφανος Στεφανόπουλος, Υπουργός επί των Εξωτερικών της Ελλάδος και η Α.Ε. ο κ. John E. Reuifoy, Πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής εν Ελλάδι, αρμοδίως εξουσιοδοτημένοι παρά των αντιστοίχων Κυβερνήσεων, συνελθόντες επί τω αυτώ και λαβόντες υπ' όψιν ψήφισμα εγκριθέν υπό της Γερουσίας των Ηνωμένων Πολιτειών εν σχέσει προς την παροχήν αμοιβαίας βοήθειας εν τη εισπράξει των φόρων, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

«Εξυπονοείται ότι η εφαρμογή του άρθρου XIX της συμβάσεως θα περιορίζεται εις την παροχήν εξουσιοδοτήσεως εις έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών όπως εισπράττη εκ των επιβαλλομένων υπό του εταίρου των Συμβαλλομένων Κρατών φόρων μόνον εκείνους, οίτινες θα παρέχουν την εξασφάλισιν

ότι της παρεχομένης υπό του Κράτους τούτου βάσει της παρούσης Συμβάσεως απαλλαγής ή μειώσεως φορολογικών συντελεστών δεν θέλουσιν επωφεληθή πρόσωπα μη δικαιούμενα τοιούτων ευεργετημάτων».

Το πρωτόκολλον τούτο θεωρείται ως αναπόσπαστον μέρος της συμβάσεως ως αυτή υπεγράφη εν Αθήναις την 20ην Φεβρουαρίου 1950 και θέλει ισχύσει από της ημερομηνίας καθ' ην η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ήθελε ειδοποιηθή επισήμως περί της επικυρώσεως του παρόντος πρωτοκόλλου υπό της Βουλής του Βασιλείου της Ελλάδος.

Εφ' ω συνετάγη το παρόν πρωτόκολλον υπογραφέν υπό των αντιστοίχων Πληρεξουσίων ως έπεται.

Εγένετο εν Αθήναις εις διπλούν εις την Ελληνικήν και Αγγλικήν γλώσσαν, αμφοτέρων των κειμένων έχόντων την αυτήν ισχύν, σήμερον την 20ήν του μηνός Απριλίου 1953(5).

Δια την Κυβέρνησιν του Βασιλείου
της Ελλάδος

Δια την Κυβέρνησιν των Ηνωμένων Πολιτειών
της Αμερικής

(1) Ανακοίνωσις «περί ανταλλαγής οργάνων επικυρώσεως συμβάσεως μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής» (Φ.Ε.Κ. 357/30-12-1953, τ.Α'):

Το Υπουργείον των Εξωτερικών ανακοινού ότι μεταξύ του Υπουργού των Εξωτερικών και του εν Αθήναις Πρεσβευτού των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής έλαβε χώραν σήμερα εν τω Υπουργείω η ανταλλαγή των οργάνων επικυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συμβάσεως, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος, της υπογραφείσης εν Αθήναις την 20ην Φεβρουαρίου 1950 και του από 20ης Απριλίου 1953 συνημμένου εις αυτήν πρωτοκόλλου.

(2) Ετέθη το ορθόν κείμενον. Βλ. διορθώσεις ημερησίων εις Φ.Ε.Κ. 333/16-11-1953, τ.Α'.

(3) Ν.Δ. 4383/1964 «περί κυρώσεως συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος και ΗΠΑ περί διορθώσεως μεταφραστικού λάθους εν τη μεταξύ των ιδίων συμβάσει, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής, εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος» (Φ.Ε.Κ. 189/2-11-1964, τ.Α'):

Άρθρον Μόνον

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου αι ως κάτωθι έχουσα ρηματικά διακοινώσεις της εν Ουασιγκτόνι Ελληνικής Βασιλικής Πρεσβείας υπ' αριθ. 4255/G/10 από 29 Νοεμβρίου 1961 και του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής από 19 Δεκεμβρίου 1961, ανταλλαγείσαι μεταξύ αυτών, αναφορικώς προς την διόρθωσιν του μεταφραστικού λάθους εν τη μεταξύ των ιδίων συμβάσει περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής, εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος, της κυρωθείσης δια του Ν.Δ. 2548/1953.

Η διάταξις της παραγράφου 2 του άρθρου XI της ως άνω συμβάσεως, ως αυτή διαμορφούται υπό του παρόντος, εφαρμόζεται επί εισοδημάτων κτωμένων από 1 Ιανουαρίου 1964 και εφεξής.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 4255/G/10

Ο Πρέσβυς της Ελλάδος παρουσιάζει τας προσηρήσεις του προς την Α.Ε. τον Υπουργόν Εξωτερικών και έχει την τιμήν να αναφερθή εις την σύμβασιν και το Πρωτόκολλον μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί διπλής φορολογίας και φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος ήτις υπεγράφη εν Αθήναις την 20ην Φεβρουαρίου 1950, και ετέθη ισχύι δια της ανταλλαγής των οργάνων επικυρώσεως την 30ην Δεκεμβρίου 1953.

Κατόπιν οδηγιών του Β. Υπουργείου Εξωτερικών, ο Πρέσβυς της Ελλάδος έχει την τιμήν να επισύρη την προσοχήν επί του γεγονότος ότι εν μεταφραστικόν σφάλμα διεπιστώθη εις το ελληνικόν κείμενον της προμνησθείσης συμβάσεως το οποίον δημιουργεί ασυμφωνίαν μεταξύ του ελληνικού και του αγγλικού κειμένου.

Δηλαδή, ενώ το αγγλικόν κείμενον της παραγράφου (2) του άρθρου XI έχει:

«Ιδιωτικά συντάξεις και ισόβιοι παροχαί προερχόμεναι εκ του εδάφους ενός των Συμβαλλομένων Κρατών θα απαλλάσσωνται από της φορολογίας υπό του πρώτου Συμβαλλομένου Κράτους», το ελληνικόν κείμενον της ίδιας παραγράφου έχει:

«Ιδιωτικά συντάξεις και ισόβιοι παροχαί προερχόμεναι εκ του εδάφους ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμεναι παρά προσώπου διαμένοντος εις το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών θα απαλλάσσωνται από της φορολογίας υπό του έτερου Συμβαλλομένου Κράτους».

Θα παρατηρηθή ότι το σφάλμα ενεφιλοχώρησεν εις την μετάφρασιν της λέξεως «former», ήτις απεδόθη εις την ελληνικήν δια της λέξεως «έτερου» ήτις σημαίνει «the other» ενώ θα έδει να αποδοθή εις την ορθήν αυτής μορφήν δια της λέξεως «πρώτου», ήτις αποδίδει σαφώς εις την ελληνικήν την έννοιαν της λέξεως «former».

Εν όψει του γεγονότος ότι υπό την παρούσαν αυτού μορφήν το ελληνικόν κείμενον της εν λόγω παραγράφου δεν έχει νόημα, θα ήτο ευκαίον να υπάρξη έγγραφος απόδειξις περί της συμφωνίας των δύο Κυβερνήσεων όπως η λέξις «ετέρου» αντικατασταθή δια της ορθής λέξεως «πρώτου» εν τη πέμπτη σειρά της παραγράφου (2) του άρθρου XI της συμβάσεως.

Η Β. Ελληνική Κυβέρνησις θα θεωρήση την παρούσαν διακοίνωσιν, ομού μετά μιάς επιβεβαιωτικής διακοινώσεως της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών, ως επαρκή απόδειξιν της συμφωνίας των δύο Κυβερνήσεων εν σχέσει προς την εν λόγω διόρθωσιν.

Ο Πρέσβυς της Ελλάδος δράττεται της ευκαιρίας ταύτης ίνα ανανεώση προς τον επί των Εξωτερικών Υπουργόν τας διαβεβαιώσεις της εξόχου υπολήψεώς του.

29/11/61

Ο Υπουργός των Εξωτερικών παρουσιάζει τας προσήσεις του προς την Α.Ε. τον Πρέσβυν της Ελλάδος και έχει την τιμήν να γνωρίση λήψιν της διακοινώσεως του Πρέσβεως υπ' αριθ. 4255/G/10 από 29 Νοεμβρίου 1961 της αναφερομένης εις εν μεταφραστικόν λάθος εν τω ελληνικώ κειμένω του άρθρου XI (2) της μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του Βασιλείου της Ελλάδος συμβάσεως περί διπλής φορολογίας και φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος, υπογραφείσης εν Αθήναις της 20 Φεβρουαρίου 1950, και τεθείσης εν ισχύι δια της ανταλλαγής των οργάνων επικυρώσεως την 30ην Δεκεμβρίου 1953.

Αναφορικώς με το αγγλικόν κείμενον της διατάξεως εν άρθρω XI (2) καθ' ην ωρισμέναι ιδιωτικάί συντάξεις και ισόβιοι παροχαί θα απαλλάσσωνται της φορολογίας υπό του πρώτου των «Συμβαλλομένων Κρατών» δηλούται ότι το αντίστοιχον ελληνικόν κείμενον χρησιμοποιεί εσφαλμένως ελληνικήν λέξιν σημαίνουσαν «του ετέρου» αντί του «πρώτου». Η ελληνική λέξις ήτις αποδίδει σαφώς την έννοιαν της λέξεως «former» παρατίθεται εν τη προμνησθείση διακοινώσει.

Η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συμφωνεί όπως η ελληνική λέξις η υποδεικνυομένη εν τη διακοινώσει του Πρέσβεως ως η ορθή μετάφρασις της αγγλικής λέξεως «former», ως αναγράφεται εν τη φράσει «shall be exempt from taxation by the former contracting state» του άρθρου XI (2) της προμνησθείσης συμβάσεως, δέον να θεωρηθή ως τιθεμένη εις αντικατάστασιν της εσφαλμένης ελληνικής λέξεως ως αύτη αναγράφεται εν τη συμβάσει.

Η διακοίνωσις του Πρέσβεως και η παρούσα απάντησις θεωρούνται υπό της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ως επαρκής απόδειξις περί της συμφωνίας των δύο Κυβερνήσεων όσον αφορά την εν λόγω διόρθωσιν.

Υπουργείον Εξωτερικών

Ουάσιγκτων, 19 Δεκεμβρίου 1961

Ανακοίνωσις «περί διορθώσεως μεταφραστικών λαθών της μεταξύ του Ελληνικού Βασιλείου και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συμβάσεως περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής (Φ.Ε.Κ. 51/31-3-1965, τ.Α'):

Το Β. Υπουργείον Εξωτερικών ανακοινού καταωτέρω το κείμενον, εις τε την ελληνικήν και αγγλικήν, των ρηματικών διακινώσεων αίτινες αντηλλάγησαν υπό της εν Ουάσιγκτωνί Ελληνικής Βασιλικής Πρεσβείας υπ' αριθ. 4255/G/10 από 29.11.1961 και του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής από 19.12.1961, σχετικώς προς την διόρθωσιν του μεταφραστικού λάθους εν τη, μεταξύ των ιδίων, συμβάσει περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής, εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος.

Σημειωτέον ότι αι περί ων πρόκειται ρηματικάί διακοινώσεις ετέθησαν ήδη εν ισχύι δια του Νομοθετικού διατάγματος 4383, δημοσιευθέντος εις το φύλλον 189, τεύχος Πρώτον, της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως από 2.11.1964.

(4) Βλ. και Πρωτόκολλον, παρατιθέμενον εν συνεχεία της παρούσης Συμβάσεως.